

PREMIUM

Hugo Borst. © AD

Nederland wereldkampioen? Dat gaat 100 procent niet gebeuren

Dat de Leeuwinnen het WK met twee zeges zijn begonnen, zorgt bij de Oranje-fans voor euforie. Columnist Hugo Borst loopt echter niet mee in de polonaise.

Hugo Borst 17-06-19, 07:00 Laatste update: 09:38

Sari van Veenendaal is een keeper die op vijf meter afstand van haar doellijn al heimwee krijgt. Niemand met kennis van zaken roept dat de Leeuwinnen wel even wereldkampioen worden, maar ik merk dat de insiders het toch niet helemaal uitsluiten. Dat is onrealistisch. Het gaat 100 procent niet gebeuren. Nederland wordt geen wereldkampioen.

Oranje heeft één wereldtopper en dat is Vivianne Miedema. Gelukkig is zij in vorm, maar haar scherpste, klasse en productiviteit wegen niet op tegen alle steken die haar teamgenoten achter haar laten vallen.

Ga maar na. Sari van Veenendaal is een keeper die op vijf meter afstand van haar doellijn al heimwee krijgt. Daarom kan haar defensie onmogelijk tegen de middenlijn aan spelen en dus staan de linies te ver uit elkaar.

Er wordt op een gruwelijk laag toerental gevoetbald. En slordig. De o zo belangrijke inspeelpass naar de middenvelders ontbreekt of komt te laat. Vooral bij Dominique Bloodworth lijkt het alsof ze haar contactlenzen kwijt is. Kika van Es komt niet eens toe aan het plaatsen van een bal: zij is op weg naar Santiago de Compostella – wandelend dus.

Sherida Spitse heeft echt een schitterende trap, maar ze is helaas behept met de draaicirkel van een Boeing 747 en heeft de handelingssnelheid van een Griekse landschildpad. Wat houdt zij de boel dit toernooi op.

Is de bal per ongeluk voorin, dan gaat er ook een hoop fout.

Beluister hieronder de verse podcast van het WK

Van een rechtsbuiten als Shanice van de Sanden zeiden wij vroeger: houd het hek dicht, anders rent ze het stadion uit. Eén kunstje is te weinig om te mogen meedraaien in een topcircus. Haar repertoire – imponerend snel diepgaan en dan een gouden assist – is beperkt, helemaal tegen grote voetballanden. Haar misbaar bij een wissel irriteert enorm.

Lieke Martens kan goed voetballen maar bij de minste tegenstand gelooft ze dat ze het niet meer kan.

Lieke Martens kan goed voetballen maar bij de minste tegenstand gelooft ze dat ze het niet meer kan. Ze straalt moedeloosheid uit. En wat is er met Daniëlle van de Donk aan de hand? Oververmoeid van een seizoen lang Arsenal? Stress?

Stress kan een verlamdend monster zijn. Het zou me niet verbazen als het merendeel van de Nederlandse vrouwen op een of andere manier worstelt met een vorm van faalangst. Niet zo raar trouwens, en geen schande. Nederland kijkt mee, Nederland leeft mee, Nederland denkt: we worden wereldkampioen. Ga d'r maar aan staan.

Heeft Miedema dan van niemand hulp? Nou eentje dan. Jackie Groenen heeft zich hersteld van een onthutsend openingsduel. Ze is mentaal sterk en een goede verbindingsspeler. Maar ja, Miedema en Groenen, daar win je geen veldslagen mee, laat staan een allesbeslissende oorlog tegen Amerika.

Misschien is mijn kritische toon ingegeven door de anderhalve wedstrijd die ik de Verenigde Staten zag spelen. Op bijna alle posities hebben die vrouwen een betere techniek, hun positie spel is geweldig, de ballen worden bij Team USA keihard ingespeeld. Ze zijn bloedfanatiek.

Tegen Canada gaat bondscoach Sarina Wiegman ongetwijfeld één of meerdere spelers vervangen. Maar zelfs met Merel van Dongen (voor Van Es), Jill Roord (voor Spitse) en Lineth Beerensteyn (voor Van de Sanden) gaat het Nederland niet lukken om in de vierde versnelling te spelen en die is nodig voor de wereldtitel.

Twee wedstrijden gewonnen? Joh! Sorry, maar ik doe niet aan scorebordjournalistiek.